

Ruta botànica d'Alaquàs

Parc del Dijous: Cactus i Suculentas

Aeòniom
Aeonium arboreum

Arbust suculent de 0,6–1 m d'alt.
Tiges: verdes erectes, poc ramificades amb denses rosetes grans.
Fulles: en forma d'espàtula, acuminades, verd brillant, ocasionalment amb algun tint purpuri prop de l'apex. Davant l'exposició al sol es tornen de color entre violaci i rogenc.
Flors: d'hivern a primavera, agrupades en espigues de color groc intens. Després de la floració, la roseta es seca, i en algunes varietats la planta mor.
Les varietats 'atropurpurea' i 'Schwarzkopf' de fullatge púrpura obscur.

Planta dels elefants
Portulacaria afra

Planta crasa o suculenta que sol fer uns 2,5–4 m d'altura.
Tiges i branques cilíndriques que es fan llenyoses al madurar.
Fulles: menudes, ovalades o arrodonides, tendres i sucoses.
Flors: fi de la primavera. Xicotetes, rosades o blanquinoses agrupades en plomalls.

Mirtillocacte
Myrtillocactus geometrizans

Cactus arborescent o arbust molt ramificat, fins als 5 m. De color gris verdós.
Tiges: erectes amb 5–8 costelles.
Espines: de les arèoles ix una espina central llarga i altres radials més menudes.
Flors: principis d'estiu. Xicotetes en sanglots de color blanc, crema o verdós, pol·linitzades per abelles, papallones nocturnes i rates penades.
Fruits: xicotets de color violaci, púrpura o roig.

Cleistocacte
Cleistocactus strausii

Cactus columnar.
Tiges: cilíndriques erectes i primes, d'uns 2–3 m d'alt. Estan totalment coberts per espines blanques que li donen un aspecte característic. Té 5–30 costelles estretes i poc prominents. Arèoles xicotetes i molt juntes amb una llanositat blanca.
Espines: aciculars, fines i denses.
Flors: primavera–estiu. Allargades i lleugerament corbades, tubulars i obertes sols per l'extrem, de color carmí obscur, violeta en el punt on els pètals s'obren amb els estams roig pàl·lid que sobreixen.

Arbre canelobre
Euphorbia candelabrum

Planta crasa arbòria que pot arribar a 12–20 m d'altura.
Tronc: simple que forma braços molt ramificats de 4 angles amb espines. Les branques arriben a fer uns 3 m formant una copa ampla i arrodonida.
Flors: en grups, són grogues broten a l'extrem de les tiges en primavera. Igual que la resta d'espècies del gènere, és una planta tòxica perquè la seua saba interior pot causar picor i irritació.

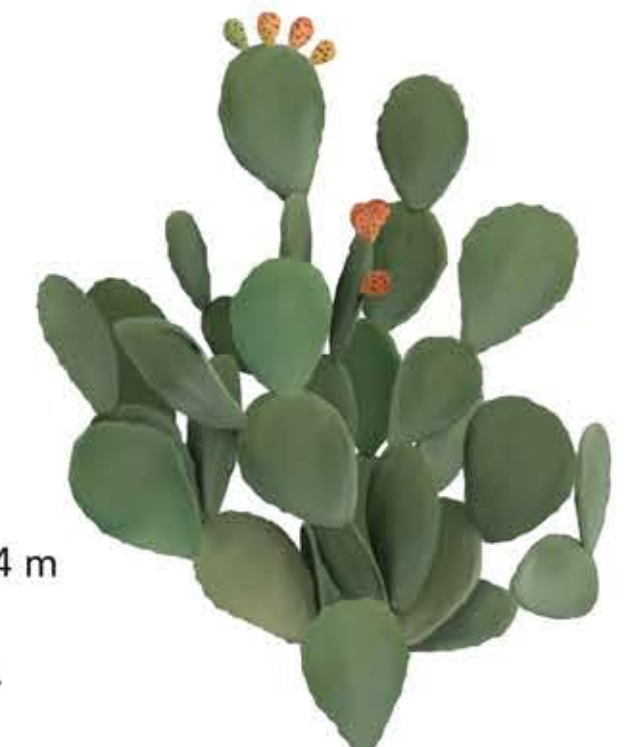
Atzavara de muntanya
Agave salmiana var ferox

Agavàcia que no forma tija.
Fulles: formen rosetes de 20–30 fulles. Cadascuna d'elles és d'1 m de llarg i 35 cm d'ample.
Espines: en el marge, de 3 cm, negres en forma de ganxo, i a l'extrem una espina més llarga.
Flor: Inflorescència fins a 10 m d'alt i, com tots els agaves, una vegada acaba la floració comença a morir.

Seient de sogra
Echinocactus grusonii

Cactus solitari o formant grups.
Tija: globosa o columnar, curta amb nombroses costelles i l'apex aplanat cobert de llana groguenca.
Espines: grosses i grogues.
Flors: estiu. Diürnes. Campanulades o amb forma d'embús, grogues o rosa amb escates agudes, pol·linitzades per himenòpters.

Figa palera
Opuntia ficus-indica

Cactus arbustiu o arborescent, de 2–4 m d'altura.
Tiges: cladodis normalment aplanats.
Espines: aciculars.
Flors: estiu. Diürnes. Broten en els marges dels cladodis, de color roig, groc, taronja, púrpura o blanc, pol·linitzades per abelles, rates penades o colibrís.
Fruits: globosos i carnosos comestibles.